

SEMBRA
LLIBRES

OVIDI MONTLLOR
Un obrer de la paraula

Un llibre de
Jordi Tormo i Santonja

Pròleg de
Feliu Ventura

Títol: Ovidi Montllor. Un obrer de la paraula

Autor: Jordi Tormo

Pròleg: Feliu Ventura

Sembra Llibres, 11

208 pàgs | 18 €

ISBN: 978-84-943736-0-2

Data de publicació: 10.03.15

Ovidi Montllor fou un creador en majúscules. Una veu crítica i autocrítica silenciada als anys vuitanta però que avui és admirada i reivindicada com mai, també per les generacions que no el conegueren en vida. Des de la infantesa en blanc i negre de l'Alcoi de la postguerra fins a la convulsa i vibrant Barcelona de la joventut i la maduresa, aquesta obra s'endinsa per les diferents facetes d'aquest treballador de la cultura: teatre, cinema i cançó. Però també poesia. Perquè l'Ovidi no només va escriure lletres de cançons que formen part de la nostra memòria col·lectiva: també ens va deixar al voltant de quatre-cents poemes, una part dels quals són publicats en aquest llibre per primera vegada. Així mateix, des de la seua convicció que la poesia és una arma de transformació social, va dur a terme una ingent tasca de difusió popular d'autors com Joan Salvat-Papasseit, Pere Quart, Joan Fuster, Blai Bonet o el seu amic Vicent Andrés Estellés.

A ***Ovidi Montllor. Un obrer de la paraula***, l'alcoià Jordi Tormo s'ha submergit en els arxius, els llibres i els cercles personals de l'Ovidi per rescatar poemes i imatges. També, els lligams amb els poetes esmentats i les vivències compartides amb amics i familiars com Toti Soler, Jana Montllor, Antoni Miró, Isabel-Clara Simó, Neus Solsona, Pilar Aymerich, Montserrat Roig, Alfred Luchetti o Manel Rodríguez-Castelló. El resultat és aquest petit tresor ple de versos i fotografies que ens descobreixen el seu vessant més emotiu: el de treballador apassionat de la paraula.

SEMBRA
LLIBRES

EL LLIBRE

ÍNDEX

Pròleg:

Tot ben senzill i ben alegre,
per Feliu Ventura

Preàmbul:

L'Ovidi, vint anys després

UN CREADOR COMPLET

OVIDI MONTLLOR I LA PARAULA

OVIDI MONTLLOR I ELS POETES

OVIDI MONTLLOR I VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Annex: Per una poesia completa de l'Ovidi

L'AUTOR

Jordi Tormo i Santonja (Alcoi, 1979) és doctor en Geografia i autor dels llibres d'investigació *El Comtat. Diagnòstic territorial i estratègies de futur* (2006), *Mariola. Sociedad, sistema productivo y estrategia territorial* (2011), *Comarca sí, però quina comarca?* (2011) i coautor del llibre *Multifuncionalidad rural y nueva ruralidad* (2012). A més, és autor dels llibres de narrativa *Un bes suau* (2011) i *El silenci* (2014).

Ovidi Montllor. Un obrer de la paraula és el resultat del treball en diferents àmbits en què s'ha implicat els darrers anys per recuperar la figura d'Ovidi Montllor. En concret, aquest volum és fruit de la recerca sobre la seua poesia que ha dut a terme en l'Arxiu Ovidi Montllor del mas del Sopalmo, la casa d'Antoni Miró, així com en entrevistes en profunditat amb amics i familiars. D'altra banda, entre el 2011 i el 2014 va coordinar els actes en memòria d'Ovidi Montllor i Vicent Andrés Estellés a Alcoi.

SEMBRA
LLIBRES

POEMES

El llibre inclou poemes inèdits d'Ovidi Montllor. Entre les activitats que es realitzaran a Alcoi i Barcelona en el marc de la presentació del llibre, hi ha un recital poètic al Festival Barnasants al capdavant del qual està la filla d'Ovidi, Jana Montllor. És un recital sobre poemes de l'Ovidi inclosos en el llibre.

Autorretrat

*Sóc un granet de sorra en el desert.
Sóc el rabet d'un ull ataïllat.
Jo sóc el vent que deixa un suau petó.
Sóc una veu perduda allà en el fons.*

*Sóc un espill, l'ona d'un oceà.
Sóc com un crit enmig de la muntanya.
Sóc bel·licós si es tracta d'injustícia.
Sóc la remor d'un poble en erupció.*

*I sóc mos i sóc carícia
i sóc tendresa i sóc bastó.
Sóc el que sóc, sóc el que sóc.*

*Sóc un maulet modern i tolerant.
Sóc prou enterc, l'aljub de l'assedegat.
Sóc l'herba verda, la vora de la mar,
un tros de cel i el vermell de l'infern.*

*Sóc un peó de l'escac de la vida,
una tremolor del nàixer a la por.
Sóc com el so d'aquesta xeremia
i del tabal que anuncia festa i dol.*

*I sóc mos i sóc carícia
i sóc tendresa i sóc bastó.
Sóc el que sóc, sóc el que sóc.*

El llibre mostra també una selecció de fotografies -moltes de les quals inèdites- que ens aproximen a la vida quotidiana de l'Ovidi. Així mateix, també rescata documents originals de la seua poesia.

ENTREVISTES

Com a font de documentació, l'autor s'ha entrevistat amb el cercle familiar i personal d'Ovidi Montllor. Aquestes entrevistes han proporcionat una visió més propera i personal com la que mostren aquestes cites:

“Hi ha persones que no tenen dret a morir-se. Poques, però les hi ha. L'Ovidi era una d'elles”.

(Antoni Miró, 2014)

“Era una de les persones més humils que he conegut. Aquest fet em resultava impressionant. Recorde que l'any 1979 vaig fer una entrevista per a la revista *Canigó*. Va ser a sa casa de Barcelona. Estava exultant. Acabava de tenir a Jana. A més, eren uns anys molt bons professionalment. L'entrevista va ser agradabilíssima. Li vaig preguntar per l'Ovidi poeta i em va contestar amb una humilitat excepcional”.

(Isabel-Clara Simó, 2014)

“L'Estellés era molt bon amic de l'Ovidi i, de rebot, també ho va ser meu. Quan vam fer el recital del teatre Olympia de París, l'Estellés ens va acompanyar. Semblava que estava molt fotut, inclús caminava malament, però quan passava una noia bonica es posava ben dret. Li agradava coquetejar”.

(Toti Soler, 2014)

“L'Ovidi era una persona molt respectuosa, fins a extrems inusuals. Recorde que un any va fer obres a sa casa, allí en el carrer Sostres. La pols de vegades es deixava caure per l'escala i ell la netejava tots els dies de dalt a baix, pis a pis. No volia que aquella reforma suposés cap molèstia per als seus veïns. Segurament per ser tant respectuós, tenia amics de totes les condicions i classes socials”.

(Neus Solsona, 2014)

